

olli tark mees aiamisse peäle ja põiko-mees / ja Ja-
kob olli laitmatta mees / kes tekkide sees elas. Ja
Izaak armastas Esawi / sest need metsa liinud ol-
lid temma su pärrast / ja Rebekka armastas Jako-
bi. Ja Jakob petis leent / ja Esaw tuli wäljalt /
ja ta olli ärrawässiinud. Ja Esaw ütles Jakobile
wasto: et anna mulle rüpada sest punnasest / sest
punnasest leimest / sest minna ollen ärrawässiinud:
(sepärrast pandi temma nimmi Edom.) Ja Ja-
kob ütles: mü mulle tännapääto omma esimesse
sündimisse õigus. Ja Esaw ütles: wata / ma
lähhan ärra surrema / mis on siis mulle sedda es-
imesse sündimisse õigust tarwis? Ja Jakob üt-
les: wäljau mulle tännapääto; ja ta wandus
temmale / ja müüs omma esimesse sündimisse õi-
gust Jakobile. Ja Jakob andis Esawile leiba ja
lääse leent / ja temma sõi ja jõi ja touhis ülles ja
lääs ärra. Kenda ei pannud Esaw mikski se es-
imesse sündimisse õigust.

Ja sattu nälg olli seal maal / ja Izaak lääs Abi-
meleki Wiliistide kunninga juure Kerari liskua. Ja
Jehowa näitis ennast temmale ja ütles: Ella kui
wooras sin maal / ma tahhan sinnoga olla / ja
tahhan so suggu paljo tehha kui taewa tähhed / ja
sinno seimä sees peatwad ennast leik ma-ilma rah-
was

was õnnistama / sepärrast et Abraham on mo saun-
na kuulnud.

Sest 27. Beatikkist.

Kui nüüd Izaak olli wannaks ja temma filmad
tuntiks sanud / tahtis ta ommad lapsed õnnista-
da. Ja temma nou olli sedda parremat õnnistust
ei mitte selle wagga Jakobile / waid selle pahha Es-
awile anda / sest et ta se esimesse poeg olli. Se-
pärast ütles ta Esawile: Minne wäljate / ja las-
se mulle metsa-liudo / ja te mulle maggusad roga /
et ma söön / et minno hing sind õnnistab enne kui
ma surren. Sedda kulis Rebekka ja piddas sed-
damaid nou / et ta sedda õnnistust omma poia
Jakobi peäle woiks sata. Sepärrast ütles ta Ja-
kobi wasto: mo poeg / kule mo sauna ja minne
puddolojuste juure / ja wotta mulle seält kaks head
litse talle / et ma neid walmistan maggusaks ro-
aks / ja sinna pead neid so issale wima / et ta sööb
ning et ta sind õnnistaks enne kui ta surreb. Ja
Jakob ütles omma emma Rebekka wasto: Wa-
ta / mo wend Esaw on karrune mees / ja minna
ollen siile mees / ehk mo issa mind wahhesi läega
ratsub / siis olleksin minna temma melest kui pet-
tis / ja sataksin ennese peäle ärrawandumist / ja ei
mit